

დამფუძნებელი კრების წევრების მუშაობა ბათუმის ოლქში.

(საზარბაიჯო ისილრაჰ ჩამიშვილთან.)

დამფუძნებელი კრებიდან დავალებული მქონდა დამელო ბათუმის და ართვინის ოლქის სოფლები. ასეთივე დავალებით ჩემთან წამოვიდა დამფუძნებელი კრების წევრი ჰაიდარ აბაშიძე. ჩვენ გამოგზავნების წინ, საქართველოში დავინახეთ მუშაობა გავვეყო ორათ: ქობულეთისა და აქარის რაიონებში გავგზავნეთ ვრცელყოფით მე და ჰაიდარ აბაშიძე, ხოლო ართვინის ოლქში წასულიყო გიზო ანჯაფარიძე. ეს გაყოფა გამოიწვია იმ გადაწყვეტილებამ, რომელიც მიღებულ იქნა თათბირისგან ჯერ კიდევ შინ. საქ. მინისტრის აქ ყოფნის დროს რომ ჩვენს მოგზაურობასთან ერთად მომხდარიყო სოფლათ აღმინისტრაციის მოწყობა. მე და ჰაიდარ აბაშიძე შეუდევით მუშაობას ქობულეთის რაიონში. ჩვენთან ერთად დადიოდნენ მეჯლისის წარმომადგენლები და ოლქის უფროსიც. ხუთ სათემოში გავაკეთეთ მოხსენება რესპუბლიკის საშინაო და საგარეო პოლიტიკის შესახებ. ხალხი ყოველგან დიდი ინტერესსა და ყურადღებას ამჟღავნებდა იმ პოლიტიკისადმი, რომელსაც აწარმოებენ რესპუბლიკის უზენაესი ორგანოები **და მუშაობის** კრება და მისი მთავრობა.

გამოთქვამდნენ სინაზულს რომ, მოყიდულმა პირებმა და უცხოელებმა თვალთმაქცობამ ისინი შეცდომაში შეიყვანა და დიდა სამშალო საქართველოს წინააღმდეგ ამხედ რა, მაგრამ თან დასძინდნენ რომ ამიერიდან ასეთ შეცდომებს აღვილი აღარ ექნება. ითხოვდნენ რომ ძველი შეცდომებისათვის არავინ დავსაჯოთ და თუ ვინმე ახალ დანაშაულოს ჩაიდნის, იმით შესაბამისობათ თვით ხალხი დაეხმარებოდნენ აღმინისტრაციის. ყველგან გამოიტანეს, მთავრობისა და დამფუძნებელი კრებისადმი მისაღმების, ეთაუფლებებისა და მარჩილების დადგენილება. ყველგან აგრეთვე აირჩიეს კომისარები და საბჭოს წევრები, ამით დასრულდა ჩვენი მუშაობა ქობულეთის რაიონში. შემდეგ გადავედით ჩაქვში. აქ წერილობითი მოხსენება გადმოგვცა ხალხმა, თხოვლობდა ერთი მანეთი პარის ვაჭრებს, რადგანაც მას იქ უწარმოებია ქვეყანის ტურის აგოცია. ჩემი შთაბეჭდილება ასეთია, რომ ახლა ხალხს არა აქვს სურვილი აღვიღათ აყვეს მოსყიდულ ავანტიურის ტებს, თუ აღმინისტრაცია თავის სიმძლავრე იქნება და მანეთი ელემენტებისაგან სოფლების გაწმენდაში ენერჯის მაქსიმუმს გამოიჩენს. დაწმენებული ვართ თვით ხალხი მართლაც დებს მარება. ჩემის აზრით დროა ოლქში რეფორმების გატარებისა და დადებითი მუშაობის გაძლიერების.

მთავარი ყურადღება ეხება უნდა მიექცეს სკოლებს და გზებს, რაც გავთვალა დღემდე იმაზე მეტს გავთვალა არსებულ პირობებში შეუძლებელი იყო, მაგრამ გასაკეთებელი კიდევ ბევრია და საქმის გადადება ყოველად შეუძლებელია მიმაჩნია. ჩემის ფიქრით სკოლები, აქაურ მთიან ადგილებში, როგორც არის მდგომარეობა, ზრდა მოსული და აგარა, ცენტრალური ადგილის პოვნა რომელიმე ოთხ გასყოფილებანი სკოლისათვის ყოველად შეუძლებელია. ამიტომ საქართველოში დაარსდეს სხვა და სხვა სოფლებში ორ-ორი განყოფილებანი

წერაკითხვის სკოლები თითო მასწავლებლით. ასეთი სკოლები ბევრგან შეიძლება გაიხსნას, ნაყოფი მგეტი იქნება, და ხარჯი ნაკლები. მივაქცევ რა ამაზე განათლების სამინისტროსა და საგანგებო რწმუნებულს ყურადღებას, — ურჩევ დაუყონებლივ შეუდგენ ამ საქმის მოწყობას ფრიად საქმიან აგრეთვე დიდებთან სადამოკებით მაკადინეობა. მე პირადად დავწმუნდი ადგილობრივ, რომ მოზრდილები ხალხით ივლიან ასეთ მკვადინეობაზე. ადგილობრივი აღმინისტრაცია ცხლავუნდა შეუდგეს გზების გაყვანის თვალრიგს.

ქობულეთის რაიონის ჩამოვლის შემდეგ მე გავგზავნე აქარისკენ. თან მახლდნენ ახალი ოლქის უფროსი მიქაბერიძე და ოლქის მილიციის უფროსი ყრდანი, ჩვენ განზრახული გგქონდა მუშაობის დაწყება ზემო აქარისა, რომ დიდი თოვლის მოსვლამდის ეს მაღალი ადგილები დაგვევლო, მაგრამ ძლივს ძლივობით ქვეყანის მივალწიეთ. თოვლია გზა შეგვიკრა. დავიხით იქ შევძელით ორი საზოგადოების ქედისა და ცხმორისის მცხოვრებთა ყრილობის ერთად მოწვევა. მიუხედავად დიდი თოვლისა ხალხი ბლომად მოვ და ყრილობაზე. ხალხმა განაცხადა, რომ აქაურ ხალხს ჯანყებაში მონაწილეობა არ მიუღია, იმასაც ამტკიცებდნენ, რომ საქართველოს შემოსვლის შემდეგ, სედაინილეთლების მუშაობაც შეწყდა. აქაც ითხოვეს სასჯელის პატიება იმათთვის, ვისაც ინგლისის დროინდელი დანაშაულობა ედებოდა. ჩვენ როგორც სხვაგან, აქაც აღუთქვით ასეთებს პატიება, თუ ახალი დანაშაულის არ ჩაიდნენ საქართველოს წინააღმდეგ.

პირველი კომისრების არჩევნებზე უარი გაასხადეს, იმ შინის გამო, რომ მთავრობა კომისრისა და კანცელარის შესახებ ხარჯებს ხალხს დააკისრებს. ახანა განმარტების შემდეგ, ორივე თემმა აირჩიეს თავთავიანი კომისრები. ქვედაში ახლა ორი სასწავლებელი ზის, მაგრამ საქმე არც ერთს არ აქვს. შეგირდები სუთიდან რვა ბავშვების ხან დადიან სასწავლებელში და ხან არა, სასწავლებელს ხოჯა არ ყავს. ორ ხოჯას უთხოვიათ ადგილი, მაგრამ ვერ მორიგებულან. საქართველოში იმთავან არ იქნას დანიშნული და ბათომიდან იქნას გაგზავნილი სხვა ვინმე ხოჯა. საქართველოს აღმინისტრაციის ცალკე რაიონების გამოქრა და ამისათვის უნდა მიიტაცოლოს განათლების სამინისტროს წარმომადგენელმა ბნაკ ქავთარაძემ და რასაკვირვებელია აღმინისტრაცია მაც უნდა იზრუნოს ამ ფრიად დიდ მნიშვნელოვან საქმის გქვედაში არსებობს საკადმიყოფა, რომელსაც განაგებს საქმის და ცალხის მოყვარული ექიმი მ ი ა შ ვ ი ლ ი, მან გიჩვენა წიგნები, რომლიდანაც ჩანს, რომ ხუთი თვის განმავლობაში მას 4000 ავადყოფი მიუღია და ხალხიც ძლიერ ეჩანება ამ საავადყოფოს. ექიმმა განაცხადა, რომ თავის დროზე ვერ იღებს ვერც წამლებს, ვერც სურსათს ქვედაში კოპერატისაც კარგად უმუშაუნია. სასწავლებელია რომ, კოპერატული დეკლები სხვა სოფლებშიც მოეწყოს. დეკებერს მოხთა სახალხო ყრილობა სოფ. გონი ში. ხალხი ბევრი

დაესწრო, თუ აქამდის ყოველგან ხალხს პირდაპირ ესაუბრებოდი, გონიაში სამწუხაროთ თარჯიმანი შეიქმნა საქართველო, რადგან, მე მეგრული არ ვიცოდი და აქაურ კანებს ქართული ნაკლებით გავგებთ. აქაც მოხსენება, აქაც ერთგულებისა და მორჩილების რეზოლუცია და ბოლოს კომისარის არჩევა. 2 დეკემბერს მონთა კახაბერის თემის ყრილობა, აქ აირჩიეს კომისარი მ დეკემბერს განზრახულია სახალხო ყრილობა აქარის წყალზე 4 და 5 მარადილში.

გულ მდივანი სკალაგა არ მიღეს.

რუს ბოლშევიკთა სახელით განსაკუთრებულ წარმომადგენელად გუბრის საზავო კომფერენციაზე გაგზავნილი გულ მდივანი ოსმალებმა არ მიიღეს.

გოლშავიჯი სოხათუი.

რუსეთის საეზროს ცნობით, სომხეთის კომუნისტურმა პარტიამ ჩიგდო ხელში დელიჯანისა და ქარავანსარის აჯანყებული მზრები, გამოაცხადა „სომხეთის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკა“, შეადგინა „რევკომი“ ქ. დელიჯანში და და მოიწვია რუსეთის ბოლშევიკური ჯარი დასახმარებლად.

— გუმბრში ბოლშევიკური ანშობება მომხდარა. გამოუცხადებიათ საბჭოთა მთავრობა.

— მთელ სომხეთში ინტენსიური აგოცია სწარმოეს ბოლშევიზმის ხალხში შესატანად.

— ქ. დელიჯანი საბჭოთა რუსეთის ჯარებმა დაიკავეს, ამის გამო სომხეთის პრემიერმა პროტესტით მიმართა რუსეთის დესანს ბნ ლეგარანს.

— ხმებია ყარსშიც ბოლშევიკურ საბჭოებს აცხადებენო.

უკანასკნელი სათი.

სომხეთის შესახებ. სომხეთის გენერალურ საკანსულოს ცნობით კასიანმა ბაქოში შეადგინა სომხეთის საბჭოთა რევკომი, სთხოვა დახმარება რუსეთს და გაემგზავრა სომხეთში არსებულ მთავრობის წინააღმდეგ საბრძოლათ. კასიანმა უკვე აიღო ქ. დელიჯანი და იღის წინ.

ქრონიკა.

დღეს აქარაში გაემგზავრენ დამფუძნებელი კრების წევრი ისიდორე რამიშვილი, ბათუმის ოლქის კომისარი მიქაბერიძე და ორი მეჯლისის წევრები.

ქობაქის საბჭოს სხდომაზე მ დეკემბერს გასარჩევი იყო შემდეგი საკითხები: 1. დაარსება დროებითი განსაკუთრებულ კონტროლისა შავი ქარის წინააღმდეგ საბრძოლველად გაწყულ ხარჯებისათვის. 2. გაწერა საშუალო საქციხო ვადანახლისა ქალაქის სასარგებლოთ 1921 წლისათვის. 3. დაარსება თვითმართველობის საბანკო განყოფილებისა, ხარჯთაღრიცხვა იმისი და შტატები. 4. მოწვევა სასურსათო განყოფილების ცალკე გამგისა. 5. ქობაქის საბჭოს მომავალი არჩევნებისთვის ქალაქის აღწერა და იმისი ხარჯები; ქვეშევრდომობის კანონის განხორციელება. 6. გავთვება დასამარტებელ სათავანისა, მკარანე მეჯინა-

სუს ახალი კალაქის მოწყობისათვის ლაქის სასაულოათის წარმოება. 7. დასამბელ ქვის კედლის გაცეობა წყალსადენის მილის დასაფარავად ბარცხანის საზარბაზნოებთან ზღვს პირათ, სიგრძით 7 საყენისა. 8. 90% ვადანახლიდან განთავისუფლება ზოგიერთ საქველმოქმედო დაწესებულებათა. 9. სპარსეთსა საქველმოქმედო საზოგადოების თხოვნა 30% ვადანახლიდან განთავისუფლების შესახებ. 10. დაწესება გამგეობის მდივნის თანაშემწის და საქმის მწარმოებლის თანამდებობათა 11. სანიტარულ აგენტის ლანტინის ქვრივის ბარბარე ლანტინასათვის ერთდროულ დანებების 13.200 მანეთის მიცემა. 12. ქრისტეფორე აბულიას ვის 5000 მან, დახმარების მიცემა ლარბთა დასახმარებელ თანხიდან. 13. ბერტა სეიატკოვსკიას თხოვნა საჯაროს ვაჭრობის დაბაჟვასხნის შესახებ 14 არჩევა ქალქის საჯარო ვაჭრობის დაბაჟვის გამგისა და შემფასებლის.

სია ბათუმის ადგილობრივი სამხედრო სამკურნალოს მუშა-მოსახ სასურეთა, რომლებსაც შეეცდომან შეწყადათ მუშაობა მაგიდა და დაქონდათ მაგიდის რაციონი ჩამდენ რამდენიც არ ერგებოდათ.

გამუშაო ივ. ერგებოდა 1 მიმქონდა 2

დემუროვი სონ ა	2	3
ნოღია იოსებ	1	2
გოვბრონიძე ნეს	1	2
ხელაძე სარა	1	3
თოღრია თამარა	1	2
ჩაბრავა მატრონა	1	3
გაბელია კატო	1	2
შერემეტევი ივ, სამსახურში არ იცავლება	1	1

30/11 ბათუმის სადგურის დაბაჟში იპონეს სხვა იპონეს სხვა საქართველოში მოქალაქე ვალერიან პარმენის-მე კიოსმადეს სახელზე. დამკარგველს შეეძლია ჩაიბაროს აღნიშნული საბჭოთები, ბათუმის უზნის რკ. გზის ოლი იის უფროსის სამმართველოში ვინაიდან ბათუმის უზნის რკ. გზ. მილიციის უფროსი ი. მ. გრელოძე ჯარში ვაიწვიეს, მისი მგიერ დროებით დაინიშნა მისი თანამშემწე ვ გოგუა.

საპარტიულს ხალხს.

ამ ექვსი წლის წინათ ატყდარი დიდი ომი, მიუხედავთ პრავალ საზავო ხელ შეკრულებათა დადებისა ჯერ კიდევ არ დაბოლოვებულა მთლათ. ამასთანავე დამარცხებული ქვეყნებში დაწყებული რევოლუციური მოძრაობა ზოჯან, განსაკუთრებით რუსეთში, სამოქალაქო ომი დამთავრდა რაც კიდევ უფრო აფერხებს საერთაშორისო მშედობიანობის დამყარებას. ეს მუდმივი საერთაშორისო მოკავშირეობა და ვართულება ახდენს თავის უარყოფით გავლენას ჩვენს თავისუფალ სამშობლოზედაც; ცეცხლის ალი არამც თუ არ შორდება მას, არამედ უახლოვდება კიდევ არ არის სრულიად მოულოდნელი, რომ დიდ სახელმწიფოთა ურთიერთმა ქიშპობამ და ინტერესთა წინააღმდეგობამ თვით ჩვენი ტერიტორია გახადოს, ჩვენდა დამოუკიდებლათ, სახედრო მოქმედების ასპირებად. დღიდან საქართველოს დამოუკიდებლობის გამოცხადებისა დამფუძნებელი კრება და მთავრობა მტკიცეთ იკავდნენ თავიდანვე საქველმოქმედო ნეიტრალობის პრიციპს, მათ ერთხელაც არ უღალატნია მისთვის, ერთხელაც არ უფ-

ქრით მეზობელ საგლეხო ფოთა საქმეში ხარვეზ ან კიდევ მათი უფლებების და ტერიტორიულ ხელუხლებლობის შელახვა ასეთს ნაბიჯს შეუძლებლად ხდის თვით ჩვენი სახელმწიფოს უაღრესი დემოკრატიული წესკანონობა, აგებული ერთი სოლიდარობის საფუძველებზე.

მაგრამ, მიუხედავად ამისა, ჩვენი ხალხი არა ერთხელ ვახდა იძულებული აესხა ფარ-ხმალი მომხდომ მტრის მოსაგერებლათ; არა ერთხელ მოველინა ჩვენი მამაკე ჯარი და გვარდია მხსნელად და მცველად დედა სამშობლოს, მის წმინდათაწმინდას რევოლუციურ მონაპოვართ, მის დიდებას და პატიოსნებას.

დღესაც იგივე წამი ახლოვდება ქართველი ერისთვის, იგივე ომის ჩრდილი ჩნდება მის წინ. ქველ ფაშის ჯარმა, რომელიც შეესია სომხეთს, შესაძლოა ჩვენსკენ იბრუნოს პირა ჩვენ გვაქვს მწარე გამოცდილება, ამ სამი წლის წინათ მიღებული, ოცა ოსმალო პირის პირ ტკბალათ გვებასებოდა ხოლო ზურგში მახვილსა გვემდებოდა, როცა მან ხელიდან გამოგვტაცა ჩვენი სისხლით მიწვეული ბათუმი.

მართალია, საქართველო იგი არ არის დღეს, რაც 1918 წ. იყო მან არამც თუ დამსხვრია მონობის ბორკილები, არამედ შეინარჩუნა ბოლომდის დამოუკიდებლობა და თავისუფლება: მან დასაღო ხელმეკრულება როგორც ბათუმზე, ისე მთელს ეხლანდელ მის ტერიტორიაზე; ის უკვე ჩაება საერთაშორისო ფერხულში, რასაც ხელს უწყობს მისი გეოგრაფიული მდებარეობაც...

მაგრამ, სანამ არ შეუქმნიათ ნაწილი გარანტია მოფლიო მშვიდონიანობისთვის, სანამ ჩვენს მეზობლად არ დამკვიდრებულა ნორმალური მდგომარეობა, საქართველო არ არის და არც შეიძლება იყოს დახლებული გარეშე ხიფათისაგან.

ამიტომ თავდაცვის საქმე არის და ჯერ კიდევ დიდხანს იქნება ჩვენი სახელმწიფოს უპირველესი საზრუნავი საგანი.

დამფუძნებელი კრება და მთავრობა ხმარობენ ყოველ დღეს, რომ კარგად მოაწყონ თავდაცვის საქმე, მაგრამ ეს არ კმარა.

საჭიროა თვით ხალხმაც გამოიჩინოს დროს შესაფერი სიფიზლე და გამჭირახობა, მანაც ამოქმედოს მთელი თავისი ცოცხალი ძალები, მანაც დაანახვოს მტერსა და მოყვარეს საქმით, რომ ის არ იზურებს არასფერს თავისუფალ სამშობლოს საკეთილდღეობ.

ერთი ასეთი საქმე არის რესპუბლიკის თავდაცვის ფონდის შექმნა, რომლის თავდარიგს შეუდგა მთავარი გამგეობა, შემდგარი ყველა ჩვენში მოქმედ პოლიტიკურ პარტიების, ერობათა, ქალაქთა, პროფესიულ და კოოპერატიულ კავშირთა ცენტრალურ დაწესებულებათა დედა ქალაქის გამგეობის და ვაჭრობა მუყეფელობის პალატის წარმომადგენელოთაგან.

მთავარ გამგეობის შემადგენლობა თავის თავის თავად ცხადყოფს, რომ საქმე, რომელიც უკისრია გამგეობას არის უაღრესათ ეროვნული და და უდაო. როცა კითხვა ჩვენი ნორჩი რესპუბლიკის ყოფნა არ ყოფნას ეხება, მაშინ არ არის პარტია, არც კლასი, არც შთამომავლობა, — ყველა ერთია, ქართველი ერი, საქართველოს ხალხი ერთი ცოცხალი

ორგანიზმია, აღტინებული ერთი გრძობით და გამსჭვალული შეუდრეკელი ნებისყოფით.

აქედან, თავდაცვის ფონდის შექმნაში უნდა მიიღოს მონაწილეობა ყველამ: დიდმა და პატარამ, ქალმა და კაცმა, მდიდარმა და ღარიბმა.

თავდაცვის ფონდი უნდა შესდგეს ხორბლეულობისა და სხვა სასოფლო ნაწარმოებისა, ნივთფულობისა და ფულისაგან.

ყველამ თავის ხელობის და სოციალურ მდგომარეობის შესაფერისი წვლილი უნდა გაიღოს: გლეხმა პური, სიმინდი, ქერი, მატყელი და სხ., მუშამ და მოსამსახურემ თავის შრომის ხელფასის ერთი ნაწილი, მდიდარმა ნივთფულობა და ფული.

განსაკუთრებულია ქალების მოვალეობა. ისინი ღირსი არ იქნებოდნენ სამშობლოსათვის წამებულ მათი წინაპრებისა, რომ დაეშურათ მათ მიერ სამკაულად ხმარებელი ერთი რომელიმე ძვირფასი ნივთი საერთო სამსხვერპლოზე მისატანათ. საქართველოს ხალხო!

გახსოვდეს, რომ შენ სდგებარ შენი სახელმწიფოს დამოუკიდებლობის საბოლოო ჩამოყალიბების უკანასკნელ საფეხურზე: კიდევ ერთი ნაბიჯი და შენ შეხვალ თავისუფალ ერთა ოჯახში სწორუფლებიან წევრად. შენი საგმირო საქმეები იპყრობს ევროპის სახელმწიფოთა ყურადღების, საერთაშორისო დემოკრატიკა აქტიურათ თანაუგრძობს შენს დამოუკიდებელ არსებობას. სამი წლის შენი კაპან-წყვეტა, სასტიკი ბრძოლა და უზომო მსხვერპლი საცაა შენის სრული გამარჯვებით დაავიგოვინდება.

შენ ყოველთვის ეყრდნობი შენს მამას, შენს მახვილ გონებას, შენს გამჭირახობას. დემოკრატიკა, მშრომელი მასსა ვერ დაეყრდნობა სხვის იმედებს და ის ხომ შენი პირობაა, მებნარახტრე.

ერთი უფლება გულისხმობს ერის მოვალეობასაც, — და ეს კი გიკარნახებს შენ იქონიო მუდმივი მხრუნველობა შენი თავისუფლების მთელი შენი არსებობით დაცვისათვის შენ ყოველ წუთს მზად უნდა იყო მყისვე გასე შესაფერა პასუხი ყოველს შენს კარზე მომდგარ საერთაშორისო გართულებას.

თავდაცვის ფონდი მკვეთრი იარაღია შენს ხელში. შენ არასდროს არ დაუშვებ, რომ შენი თავისუფლება და დამოუკიდებლობა გარეშე ტლანქმა ძალამ ფეხქვეშ გასაფლოს, არც იმას დაუშვებ, რომ შენი ჯარი და გვარდია, როცა ისინი სიცოცხლეს არ იზურებენ შენი ბედნიერებისათვის, მშვიერი, შიშველი და წყლულ შეხვეველი დარჩეს.

სრულიად დარწმუნებული იმაში, რომ საქართველოს ხალხი განურჩევლათ ყრავნებასა, სარწმუნოებისა, სოციალურ მდგომარეობისა, სქესისა და წლოვანებისა პირნათლათ შეასრულებს თავის წმინდა მოვალეობას ქვეყნისა და შთამომავლობის წინაშე, — რესპუბლიკის თავდაცვის ფონდის მთავარი გამგეობა ამიერიდან იწყებს თავის მოქმედებას.

მთავარი გამგეობა გახსნის ადგილობრივ განყოფილებებს მთელს რეპუბლიკაში, დაუგზავნის მათ ინსტრუქციებს, გაუწევს მათს მუშაობას ხელმძღვანელობას და კანტროლს.

მისამართი: ფოსტით — ტფილისი, სასახლე, თავდაცვის ფონდის მთავარი გამგეობა; ტელეგრაფით — თავდაცვის ფონდი.

რესპუბლიკის თავდაცვის ფონდის მთავარი გამგეობის თავმჯდომარე აპ ჩხენკელი.

ბათუმის ჯაგამი-რეზის უსახავ.

გაზ. „კომუნისტს“ (იხ. 30 ნომბრის ნომერი კორესპონდენცია ბათომიდან აქაურ მუშა მოსამსახურეთა შესახებ.

გაზ. „კომუნისტს“ ბათუმის მუშა მოსამსახურენი დაუყვია ორ კატეგორიით. ერთნი ჩაგრულებათ და მეორენი ფუფუნებაში მყოფებათ. ერთნი ეღებენ ორმაგ ჯამაგირს: მოვლინებისას და ძირითადს მეორენი მხოლოდ ძირითადსადგილ-მსახურების მიხედვით.

გაზ. „კომუნისტის“ ვითა მფარველი ყველა ტანჯულ დაჩაგრულთა თავის კალთას აფარებს ამ უბედურ მოსამსახურეებს. ამის შესახებ ჩვენი თანამშრომელი ელაპარაკა მთავრობას განსაკუთრებულ რწმუნებულს ბნ გრიგოლ გიორგაძეს, რომელმაც განაცხადა რომ მართალია პირველ ხანებში მართლაც მჭირდა ადგილი ორნაირ ჯამაგირს, მაგრამ შემდგომ თანახმად სახელწიფო კანტროლს მოხსენებისა ზოგიერთათვის ორნაირ ჯამაგირების გაუქმ ბის შესახებ, ჩვენ შევეთანხმდით რომ ყველა მოსამსახურენი ჯამაგირით ერთმანეთს გაუთანასწორდენ. აი ოფიციალური განმარტება.

როგორც სწინა გაზ. „კომუნისტის“ მფარველობას არაფინ საქიროებს მაგრამ გაზ. „კომუნისტის“ რა „კომუნისტია“ თუ ის საპროფოკაციოს არაფერს გამოსწერეს ყოველ დღიურათ თავის ფურცლების დასამშვენებლად.

ბ ა ქ ო .

„წითელი“ აზერბეიჯანი

უღაო ქეშმარიტებაა, რომ მსოფლიო განმანადგურებელ ომის შემდეგ კაცობრიობა ეკონომიურად დაქვეითდა. თუ ეს ითქმის საზოგადოდ, მით უმეტეს ასჯერ მეტად უნუგეშო ვახდა ამ მხრით ყოფილი რუსეთის ტერიტორია. გამოჩაკლის რა თქმა უნდა არც აზერბეიჯანი შეადგენდა. მუშათა კლასი, რომელიც იმ ზომამდე არ ამაღლებულა, რომ ცხოვრებას მათ თუ იმ მოვლენას ღრმა ანალიზი გაუკეთეს, მუდამ მერყეობას განიცდიდა და ყოველ ცვლილებაში ელოდა ხსნას. ეს ყალბი შეხედულება დაემდა თავიდან ბაქოს მუშათა კლასს. ჩვენ ვიცით, რომ მათ დროებითი მთავრობის შემდეგ ბალშევიკებს მიკედლენ. მასთან ისიც ვიცით, რომ იმავე ბაქოს მუშათა კლასმა 1918 წელში, როდესაც ბოლშევიკებმა იმედები ვერ გაუმართლა, იმავე ბოლშევიკებს მცირე ყოყმანის შემდეგ ზურგი აქციეს და იმავე დროს მუსავატელების სამეფოში თვითომქმედი ინიციატივა ვერ გამოიჩინეს, ეს იმიტომ, რომ ცხოვრებას ვერ აუღეს ალღო და სახელმწიფოებრივ ცხოვრებაში ვერც პოლიტიკური და ვერც მორალური გავლენა ვერ მოიპოვეს, და ამის შემდეგ ჩრდილოეთისკენ დიწყეს ცქერა. ისარგებლეს რა იმ სახელმწიფოებრივი გაზრწით, რომელზედაც მე პირველ წერილში მქონდა ლაპარაკი, მოახდინეს უცარი გადატრიალება. მუშათა ენტუზიაზმს პირველ დღეებში საზღვარი არ ქონდა მუშათა კლასი აღსდგა როგორც ერთი კაცი ფეხზე და იარაღით ხელში თავგამოდებით იცავდა სახელმწიფოდ წესებულებებთან ერთად მთელ ქალაქს. ბალშევიკებმა არ დააყოვნეს იმათი გულის მოგება და გამოსცეს დეკრეტი, რომლის ძალითაც ჯამა-

გორგის ნორმის შემსუფთვებელი ყველა მუშას მიეცა ავანსის სახით დაწესებული 6000 მანეთიდან ვიდრე 10000 მანეთამდე.

ეს ის დრო იყო, როცა ბაქოში ამ ჯამაგირებით საუცხოვოთ შეიძლებოდა ცხოვრება, რადგან თვით პური 20 მანეთი ღირდა გორგანქა, კარგი მუქი პური კი 15 მ. გორგანქა, ხორცი 15 მ. გორგანქა ასე იაფი ღირდა სხვა საქონელიც. ამას მიუმატეთ ისიც, რომ პირველ ხანებში ნაძარცვი საქონლებიც (უკაცრაფათ ე. ი. რეკვიზი კრით ჩამორთმეული) ცოტ-ცოტა დაურთგეს ყველას. ყოველივე ამის შემდეგ რაღა გასაცვრია, მათ კმაყოფილებას დროებით მაინც საზღვარი არ ქონდა. მართლაც, როგორც მოგეხსენებათ, ყველაფერა დროებითია, და ეს მათი ბედნიერებაც ხანმოკლე გამოდგა. რადგან სულ მალე რუსეთიდან დიდძალი ბალშევიკები გადმოსახლდნენ ბაქოში და ჯარებათ ხომ სულ აავსეს იქაურობა, ნელ-ნელა ჩაიგდეს ყველაფერი ხელში, გამგრდნენ კარგად, დააყენეს მალალ დონეზედ ცნობილი ჩრეზვიჩაიკები და შეუდგნენ „საქმიანობას“: გაზიდეს რუსეთში რის გაზიდვაც კი შეიძლებოდა.

ქალაქი დაცარიელდა ყოველივე საგნებისაგან. ამან რათქმა უნდა გამოიწვია ფანების საზღაპრო ზრდა. გაისმა აქა იქ ჩუმი უკმაყოფილება. წინის მოკლება უნდაო, და ბალშევიკებმაც შეიმუშვეს ახალი დეკრეტი, რომლითაც ჯამაგირის მინიმუმი დააწესეს 2400 მ. მაქსიმუმი 9600 მანეთი.

ამ გარემოებამ დამწვარზე დუღარე გადაასხა. დაიბადა უზომო უკმაყოფილება, მაგრამ საჯაროთ აბედღა ამისა შეუძლებელი იყო. გამოჩაკისებს აი როგორ უმსახინდლებოდნენ „აზნავები“: ერთ მშვენიერ დღეს ნავის სამრეწველო ნაწილში ჩიტინგი იყო დანიშნული მომხსენებლებათ გამოვიდენ ცნობილი ბალშევიკები ნანეიშვილი და მიკოიანი როდესაც ნანეიშვილი და იწყო, „ჩრეი“ აღმსაკლეთის რეკოლიუტაზე, ინდოეთის გაბედნიერებაზე და სხვა დამსწრე მუშებმა იყვირეს: ჩვენ აღმოსავლეთის რეოლიუტია კი არა პური გვმანო“ და სხვა. შედეგი ის იყო, რომ კრება შეწყვიტეს და რამდენიმე ურჩი მუშა დაპატიმრებული ჩრეზვიჩაიკაში მიაბრძანეს, დანაჩინებს კი ხაშტების შემწეობით მოასმენინეს ქვეყნის აშენების ზღაპრები. ამნაირად რა მიიღოს ბაქოს მუშებმა ბალშევიკებისაგან: ეკონომიურად სრული განადგურება, პატიოსანი მუშა დღეს იქ თითქმის სრულიად მშვიერ და შიშველი, პოლიტიკურად მანობა, მონობა ამ სიტყვის ტრამაშნიშენელობით, რადგან მას არ შეუძლია არა თუ პრესისის სამეაღებით სრული ქეშმარიტების თქმა, არამედ არც არაფითარ კრებაზედ. მას შეუძლია მხოლოდ თქვას პრესაში თუ კრებებზე მხოლოდ ის, რასაც ზევით ფიქრობენ ე ი მოწონება მათი „საქმიანობის“ და მათი ქება დიდება. სალი კრიტიკა, საკუთარი აზრ მხოლოდ ჩრეზვიჩაიკაში მიგიყვანს. ეს უკანასკნელი კი ის დაწესებულება, საიდანაც თავისუფლად მოაზროვნე უკან არასოდეს არ ბრუნდება.

თუ როგორი სულიერი განწყობილება საერთოდ აზერბეიჯანში ბალშევიკების მიმართ, ამაზედ შემდგმ წერილში.

რ. ქაბაბაძე

მუშათა მოკარგვა.

ალბერ ტომა შრომის საერთაშორისო ბიუროს შესახებ.

საერთაშორისო მუშათა კანონმდებლობის საქმის ცხოვრებაში ვატარების გამოსაკონტროლებლათ ალბერ ტომამ იმჯავრა ევროპის სხვა და სხვა ცენტრებში, სხვათა შორის ბერლინში, ვარშავაში და პრაგაში. მისი მიზანი იყო კავშირის დაქვრა როგორც მუშათა ისე მწარმოებლებთან ორგანიზაციებთან, და მთავრი ბეზთან პირადი მფლობელებით დამტკიცება უკანასკნელთა მიერ იკონვენციების, რომელიც დადებული იქნა ჯერ ვაშინგტონში და შემდეგ გენუაში. ამას ვარდა ალბერ ტომას მანათ ქონდა დაერწმუნებია მუშები ამ საერთაშორისო საქმის მხარის დაქვრის, აუცილებლობაში. მესამე მიზანი იყო—1921 წელს მიწის დამუშავებელთა კონგრესის მოწვევის შესახებ მოლაპარაკება.

ალბერ ტომას აზრით ჩეხო-სლოვაკია და პოლონეთი წირმობადგენენ საუკეთესო ნიადავს მის მიერ დაწყებულ მუშაობისთვის, რადგან მსხვილი მიწათმფლობელობის არსებობა ამ სახელმწიფოებში ძლიერ აადვილებს საქმეს. უფრო ძნელია ყრილობის მოწვევა იმ სახელმწიფოებში სადაც წერილი მიწათმფლობელობა, არის. შრომის ინსპექციის გავლენის სფერო და ამ გავლენის რაოდენობა მჭიდროთ არის დაკავშირებული კონგრესის მუშაობასთან. ეს ნათელია მაგალითად სოფლის მეურნეობაში 8 საათის მუშაობის ვატარების საკითხში. ჩეხო სლოვაკიაში განზრახვა აქვთ სოფლის მეურნეობაში შემოიღონ 8 საათის სამუშაო დღე. თუ ეს ცდა არ დასრულდა, მაშინ ყველა ქვეყნებ სათვის სასოფლო მეურნეობაში შემოღებული იქნება 8 საათი სამუშაო დღე.

მუშათა ორგანიზაციების ზეგავლენით ვერსალის ტრაქტატში ვხედავთ საეკონომიკურ § 13, რომელიც მუშათა საკითხს ეხება. ტომა ამას თვლის უუდიდეს მნიშვნელობის ფაქტად, რადგან ახლა ყველაზე უფრო აშკარად ვიდრე ოდესმე ვხედავთ, რომ ევროპის მეურნეობა—მრეწველობის აღდგენა შეუძლებელია ცალკე ქვეყნების აქსაქსული ღონიძობებით. ამას მიიღწევს მხოლოდ შეკავშირებული ენერჯია, მუშათა ორგანიზაციების და სწორ საეკონომიკურ შემოქმედების ვახე დამდვარ მთავრობის და მწარმოებლების ძალების ნობილიზაცია.

ბიუროს ადმინისტრაციულ საბჭოში შედის 48 სახელმწიფოს წარმომადგენელი. არ იღებს მონაწილეობას შეერთებული შტატები, რომელსაც ჯერაც არ დაუმტკიცებია ვერსალის ხელშეკრულება, და საბჭოთა რუსეთი.

პირველ კონფერენციაზე ვაშინგტონში მდებებულ იქნა შემდეგი დადგენილებანი: 1) 8 საათი სამუშაო დღე, 18 საათი მუშაობა კვირაში 2) უმუშევრობის შესახებ, 3) ქალთა შრომა შესახებ მშობიარებაში და მშობიარების შემდეგ, 4) ქალთა ღამით მუშაობის შესახებ, 5) სამუშაოზე დასაშვებ ბავშვების მასაის შესახებ (14 წ.) და 6) ბავშვების ღამით მუშაობის შესახებ.

გენუის კონფერენციამ, რომელიც შესდგა ამა წლის ივლისში მიიღო დადგენილებანი მებღვაურთა შრომის შესახებ.

შრომის ინტერნაციონალურ ბიუროს აქვს ყველა საშუალებები, სასწავლო, სალიტერატურო და სხვა, დიდი და სასარგებლო მუშაობის შესასრულებლათ.

კირძო ბაასში ალბერ ტომამ აზრი გამოსთქვა ბოლშევიზმის შესახებ. ტომა აზრით ბოლშევიზმი არის ძალა, რომელიც ანგრევს კაცობრიობის ცხოვრებას და უმთავრესად კოსოვილიზმს. ბოლშევიზმი ეს არის ტერორის და ძალადობის სისტემა, რომელსაც მიზნათ აქვს სოციალური გადატრიალების მოხდენა მასების მოუზადებლად და სოციალურ-ეკონომიურ პირობების გაუთვალისწინებლათ. ეს არის პირდაპირი ბრძოლა სოციალიზმთან. ბოლშევიზმი რუსეთში უსათუოდ მოისპობა, მაგრამ როდის?

ტომას აზრით, ევროპის ეკონომიურათ აღდგენა მოხდება არა 50 წლის შემდეგ, როგორც წინად ფიქრობდენ, არამედ 10 წლის შემდეგ.

ევროპის ეკონომიური რეკონსტრუქცია.

სამი დღის განმავლობაში (11, 12 და 13 ოქტომ.) ლონდონში სხდომები ქონდა საერთაშორისო კონფერენციას, რომელიც მოიწვია სიმშითან ბრძოლის საბჭომ. კონფერენციის მიზანი იყო გამონახვა ისეთი პოლიტიკურ-ეკონომიურ ზომებისა, რომელიც ხელს შეუწყობდა ეკონომიური წონასწორობის დამყარებას განსაკუთრებით ბევრი დელეგატები ჩამოვიდა გერმანიიდან იყვენ დელეგატები ავსტრიისა, პოლონისა, სამხრეთ-სლავიისა, ჩეხო-სლოვაკიისა, მთიან სილევნიისა, იტალიისა, უნგრეთისა და რუსეთისა. ყველა მოხსენებები, წაკითხული კონფერენციაზე და წარმოთქმული სიტყვები გამსჭვალული იყო ერთი აზრით, — აუცილებელია ვერსალის ხელშეკრულების გადაინჯვა. განსაკუთრებით მკაცრად ილაშქრებდენ ამ ხელშეკრულობის წინააღმდეგ ინგლისელები. ინგლისელმა ბექ ტონმა ვერსალის ხელშეკრულებას უწოდა „ევროპის პოლიტიკური სხეულის მომწამვლელი შხამი“.

კონფერენციას არ დაესწრენ წარმომადგენლები საფრანგეთისა და ინგლისისა. ინგლისის დელეგატებმა ანაქადეს, რომ ინგლისსა და საფრანგეთს შორის არსებობს აზრთა დიდი სხვა და სხვაობა ეკონომიურ პოლიტიკაში. იმ დროს, როცა ინგლისი მხარს უჭერს ცენტრალური ევროპის ეკონომიურად აღდგენას, საფრანგეთი იცავს უკანასკნელის იზოლიაციის და ბლოკადის პოლიტიკას. გერმანიის ეკონომიურად აღორძინება, რაც შეუძლებელია ევროპის ხელშეკრულების გადაუსინჯავად, აუცილებელი პირობაა ევროპის ეკონომიური რეკონსტრუქციისათვის.

ამ აზრს იცავდა ყველა დელეგატები.

სამხარო სახლი
მ. სანიუშვილი და ახ. შერემეტევის ქ. № 74

უცხოეთი.

პოლონეთი.
დანციგის საკითხი.

პოლონეთის პროტესტი ნაკათა საზოგადოების მიერ გამოიწვევებულ იქნა თავისუფალ დანციგის კონსტიტუციის წინააღმდეგ შეიცავს ოთხ პუნქტს.

პირველყოვლისა პოლონეთი მოითხოვს საერთო კანტროლს გზებზე დანციგის რაიონში როგორც ზღვაზე ისე ხმელეთზე. ამ რიგად პოლონეთი უარს

ამბობს საერთაშორისო საზოგადოებრივი კომისიის შექმნაზე ვერსალის თანამდებობარეობაში. პოლონეთი მოითხოვს: დანციგის გემები ცურავდენ პოლონეთის დროშის ქვეშ, საბაჟო ვადასახადები ინდენინებოდეს არა გერმანული ვალიუტით. ამას ვარდა პოლონეთი აყენებს საკითხს დანციგის ნავთსადგურში დანციგის შესახებ რაკ სრულიად არ არის ნაფულისხმევი ვერსალის ხელშეკრულობით.

სარედაქციო კოლეგია.

ბათუმის მომხმარებელი საზოგადოება

კვირას 5 დეკემბერს 1920 წელს. დილის 10 სათზე

შესწავლა

ბათუმის თვითმართველობის შენობაში
საგანგებო სამართო პრეზასაზოგადოების წევრებისა.

დღის წესრიგი:

- 1. გამგეობის მოხსენება საზოგადოების მოქმედების შესახებ 1920 წ. და შედეგები. 2. სარევიზიო კომისიის მოხსენება. 3. საპაიო გადასახადის გადიდება. 4. 1920 წ. ხარჯთ—ალრიცხვისა შესრულება და ხარჯთ—ალრიცხვის ზედმეტ ხარჯების ვალება. 5. მიმდინარე საქმეები.

გ ა მ მ ე ო ბ ა .

თანახმად საზოგადოების წესდების № 32, თუ საერთო კრება არ შესდგა 5 დეკემბერს, ის გადატანილ იქნება ამაწლის 12 დეკემბრისთვის, რომელიც კანონიერათ ჩათვლება და მასი გადაწყვეტილება საკალდებულა იქნება ყველასათვის, რამდენი წევრიც არ უნდა დაესწრას მას.

ნ. ა. გაგუკალიძის სირკვი.

შაბათს 4 დეკემბერს

დაგუკალიძის
შაბათობა

გიდარუანი ორი უხვილი

- 1. სანდაროვი—წითელი ნიღაბის წიაღმდგე. 2. მუშა—უცხოების წინააღმდეგ.

კვირას ბავშვების დღეა.
ანონსი: ამ დღეებში გაიმართება მმ. რიგოს ბენეფის

გ ა ნ ს ს ა დ ე ბ ა

გვაქს პატივი ვაცნობთ ბათუმის პატივესმულ საზოგადოებას, რომ ჩვე

მმ. აბულაძეებმა გავხსენით

ს ა ს ა დ ი ლ ო

ნორიაში ასათიანის და შეგულევის მოსახვევში 19—20 სადაც მხადდება

იგარული საჭმელები.

და აგრეთვე იზოგება ღვინო და მაგარი სასმელები. ყველაფერი ხელ-მი

საწვდნათ და ზომიერ ფასებში.
საკმელეს ამბადებს რიგვე ცნობილი მზარეული კოსტა აბულაძე.
პატივისცემით ანტონ აბულაძე,

პ ა ვ შ ა ს ი უ რ ი

ნატურალური კონიაკი

ვაჭრობა ბითუმით, ზოქვებით და ბოთლობით.

პ ა ვ შ ა ს ი უ რ ი

„რ ე კ ო რ დ ი“

საუკეთესოდ გაწმენილი „სავალის“ აპარატებით

პ ა ვ შ ა ს ი უ რ ი

ხ ი ლ ი ს ა რ ა შ ი („ ზ ა ზ ა ი “)

ახლად დამზადებული ახალი ღვინიდან. სიყალბის და მიზანძვის თავიდან ასაცილებლათ ფირმა სთხოვს ყველა მომხმარებელთ, ნოითხოვონ ბოთლები, რომლებზეც ტარხნის ბეჭედი პრობკაზე მიეღია.